

har foreslaaet, at der skal Brutto indtægten lægges til Grund for Fordelingen, men ikke Udgiften. Jeg vil gaa den stik modsatte Vej, thi her i dette Tilfælde vil Anvendelsen af en Fordeling paa Grundlag af Bruttoindtægten føre til samme Resultat, som den omvendte Regel fører til for Trafikfabrikker. Anvender man nemlig her Bruttoindtægtsystemet, vil Staten paa Næringskommunen blive af ganske forsvindende Betydning; den vil vist nok i mange Tilfælde vinde ind til at være lig Kul. Maa jeg nævne et Eksempel derpaa, som spiller en stor Rolle i mange Egne af Landet; det er det store Sukkerselskab. Dette har sine Filialer og mindre Sukkerfabrikker og Saffstationer og Sukkertogier rundt omkring i Landet. Men til disse Stationer og til disse enkelte Filialfabrikker knytter der sig overhovedet slet ingen Indtægt. Hele Fabrikationen føres, saa vidt mig bekendt, til Kjøbenhavn, og der faas Indtægten; altsaa Selskabets Regnskab lyder paa, at den hele virkelige Bruttoindtægt indflyder ved Hovedkontoret i Kjøbenhavn; deraf foregaar Forhandlingen. Men da der ingen Bruttoindtægt findes omkring paa de enkelte Stationer, vil deraf følge, at alle de deri interesserede Næringskommuner ingen Andel ville faa i dette Selskabs kommunale Beskatning. Noget helt andet er det, dersom man der benytter den modsatte Beregning og siger, at der skal Bruttoudgiften lægges til Grund; saa faa vi en naturlig Fordeling deraf. Der er ved Driften af alle disse Stationer og Filialfabrikker naturligvis forbundet meget betydelige Udgifter, og lægger man disse til Grund, vil man se, at de paagældende Næringskommuner vilde faa en ret klækelig Andel i Selskabets Beskatning. Ogsaa med Hensyn til Udgiften er det indlysende, at Hovedsummen af denne vil falde paa Hovedstationen, hvor Bestyrelsen har sit Sæde, men i alt Fald en ret betydelig Del af Udgiften falder omkring paa de forskellige Stationer. Naar jeg derfor i Fjor tog Ordet for, at der skulde være et Valg imellem, om man vilde benytte Bruttoudgifts- eller Bruttoindtægtsystemet, og dertil søjede, at der i hvert Fald skulde anvendes det for Næringskommunen gunstigste Grundlag, saa var det netop med denne Betragtning for Øje, at alle Trafikforretninger skulde besattes efter Indtægtsystemet, men andre industrielle Foretagender efter Udgiftssystemet. Men ogsaa der vil man maaske sige — og det er muligt, at den højtærede Minister i den Henseende har Ret — at for at faa det klart frem i Lovforslaget, bør der træffes Regler for hvert enkelt Tilfælde. Men skulle vi til

denne Specifikation, vil jeg anbefale, at vi vende de to Sætninger om, saaledes at man i det Tilfælde, i hvilket det her foreslaas at gaa frem efter Indtægtsystemet, anvender Udgiftssystemet og omvendt.

Saa, det er de væsentligste Punkter af det ny, der er kommet til. Jeg skal kun ytre Tilfredshed med Affnittet V, der indeholder de forskellige almindelige Regler for den kommunale Beskatning, om hvilke der vistnok let kan opnaas Overensstemmelse. Jeg skal særlig gøre opmærksom paa, at den ærede Minister har sluttet sig til den Betragtning, der blev udtalt her i Tinget i Fjor, at Reglerne for Hartkornbeskatningen til Sognekommunen skulde gøres afhængige af Sogneraadets egen Bestemmelse inden for rimelige Grænser. Det er det, § 18 gaar ud paa, og jeg er ganske overbevist om, at det ogsaa er den rigtige Vej. At gaa til fælles og afgjort bindende Regler for alle Kommuner i dette Tilfælde vilde sikkert ikke være rigtigt. I det jeg saaledes har gjort Rede for de væsentligste Punkter, der ere komne frem, siden Sagen sidst var til Behandling, skal jeg anbefale Lovforslaget til den allerverviligste Overvejelse med det Ønske, at det maa lykkes at føre det igennem.

W. Dinesen: Den ærede Indenrigsminister har, da han forelagde dette Lovforslag, udtalt, at deri var taget væsentligt Hensyn til, hvad der fremkom i Fjor under Lovforslagets Behandling. Han har rettet sig efter, hvad der i saa Henseende er blevet vedtaget, og i alt Fald tildels rettet det i Fjor forelagte Lovforslag derefter. Han nævnte forskellige Ting, som han havde ændret, deriblandt baade Bestemmelser om den mellemkommunale Beskatning og Bestemmelser om Forholdet mellem Formue- og Veiligheds- og Hartkornskatten, og den ærede Minister endte med at sige: „Jeg antager, at den Bearbejdelse, som Lovforslaget har faaet i Ministeriet mellem forrige Samling og nu, vil bidrage til, at det hurtigt og sikkert kan fremmes her, hvilket ganske vist vilde være i høj Grad ønskeligt.“ Jeg tror, at hvis den ærede Minister mener, hvad han der sagde, og det tør jeg vel gaa ud fra, vidner det om en Del Naivitet hos den ærede Minister. Jeg tror nemlig, at hvis den ærede Minister har lyttet efter, hvad der skete i Fjor, og været lydhør derfor, saa vil der ikke komme noget ud af det nu forelagte Lovforslag. Der vilde heller ikke være kommet noget ud af Lovforslaget i Fjor, og Grunden dertil er, at der ikke var taget Hensyn til Hartkornet, som med Berettigelse kan stille Fordringer, naar der overhovedet